

חגיגה ט

עניין: שונה פרקו מאה ואחד פעמים

1) תניא ח"א פט"ו

ובזה יובן מ"ש בגמרא דעובד אלהים היינו מי ששונה פרקו מאה פעמים ואחד ולא עבדו היינו מי ששונה פרקו מאה פעמים לבד והיינו משום שבימיהם היה הרגילות לשנות כל פרק מאה פעמים כדאיתא התם בגמרא משל משוק של חמרים שנשכרים לעשר פרסי בזווא ולאחד עשר פרסי בתרי זוזי מפני שהוא יותר מרגילותם. ולכן זאת הפעם המאה ואחת היתה על הרגילות שהורגל מנעוריו שקולה כנגד כולן ועולה על גביהן ביתר שאת ויתר עז להיות נקרא עובד אלהים מפני שכדי לשנות טבע הרגילות צריך לעורר את האהבה לה' ע"י שמתבונן בגדולת ה' במוחו לשלוט

4) שער מאמרי חז"ל לאריז"ל מסכת חגיגה

מא' בגמ' מסכת חגיגה פ"א דף ט' ע"ב ח"ל בר היהי להלל מ"ד ושבתם ורציתם בין לדיק לרשע בין עובד אלהים לאשר לא עבדו כו' ואינו דומה שונה פרקו ק' פעמים לשונה פרקו ק"א כו'. דע כי השך הממונה על השכחה נקרא מ"ס וז"ס ויתן על פניו מסו"ה ר"ל כי הקליפה הזו רואה לעשות הפסק למעלה ולפי' השונה פרקו מאה פעמים כמנין מ"ס שוכח והשונה ק"א הוא מתגבר עליו ונוחחו ואינו שולט בו להשכיחו:

5) מגלה עמוקות פרשת תולדות

וירי' חק ילא ילא מרין יליחות חלו חי ליעקב ז' למיכאל מלעילא בגי' ילא עליו חיחור חיס דומה שונה פרקו מאה פעמים שסוף סיימ מן קמאל למאה ואחד שסוף מיכאל לכן חור סניך חורו שזכה לו לזכרת

2) בעל שם טוב על התורה פרשת משפטים

פ"ו. ועברתם את ה' אלהיכם וגו', שמעתי ממורי פירוש הש"ס (מגינה ד"ע ע"ט) ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע, בין עובד ה' לאשר לא עבדו (מלאכי ג') ופריך הש"ס היינו צדיק היינו עובד רשע היינו לא עובד י' אלא אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד, ויש להבין וכי בשביל שחסר אחד יהיה נקרא רשע לא עובד, וביאר על פי משל (מהלס קכ"ו) בא יבא ברנה י' נושא אלומותי, אם יסוד תורתו ועבודתו ליוהרא, גם כשהוא עובד ה' אינו כלום, מאחר שחסר ממנו אחד היינו שיכוין לשמו יתברך, סוד אחד האמיתי, ובוה יובן, גם שהוא עובד ה' מכל מקום מקרי לא עובד, והטעם שאינו דומה שונה מאה פעמים לשונה מאה פעמים ואחד [שיש בו אחד, אבל בזה שלומד מאה פעמים מה לנו וללימודו אם חסר אחד, והבן:

6) שלי"ה פרשת שמות תורה אור טז

וְהַחֲכֵמָה מֵאֵין תְּמַצָּא (איוב כח, יב), אוֹתוֹת מֵאֵין' הוא הַנְּעָלִים מֵאוֹתוֹת מִשֶּׁה', דְּהֵינּוּ מִ"ס שִׁי"ן ה"א, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַצִּיּוֹנִי פֶרֶשֶׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה (ד"ה ומעתה), מֵאֵין' עוֹלָה ק"א (עי' לעיל ח"ב מס' שבועות אות מט*), רוֹמֵז לְמַה שֶּׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (חגיגה ט ב) אֵינּוּ דוֹמָה שׁוֹנֵה פֶרְקוֹ מֵאֵה פְעָמִים לְשׁוֹנֵה מֵאֵה וְאֶחָד. וְכֵן רַבּוֹ

7) אור תורה להגרי"א חבר

(תוי"י בסופו דר"ס ע"ג).

כי ראשי תיבות של "עובד אלקים" לאשר הוא ק"א, וראשי תיבות "לא עבדו" הוא ק'. ורמז לזה בפרשת תצנה יש ק"א פסוקים, ושם לא נזכר משה בכל הפרשה, והוא חל ב'ו' אדר שבו נעלם משה ונגנז ומתלבש בקל תלמיד חכם שבודד ונהבן מאד:

8) באר מים חיים פרשת כי תשא

להשונה פרקו מאה פעמים ואחד. הרי שקראו השונה פרקו מאה פעמים אינו עובד אלקים נגד השונה מאה פעמים ואחד והוא מספר מאין כי שם אין שכחה לפני כסא כבודך והוא סוד מאה וא' פסוקים שבפרשת תצוה לפיוס משה רבינו שלא נזכר שם שמו הכל כנודע. (ואפשר שמספר

3) מהרש"א

תשלומין כי אם ציוס אחר ודו"ק: ואינו דומה שונה ק' פעמים לשונה ק"א פעמים כו'. נקט במלתיה מספר הזה לפי הרמז עובד אלהים לאשר הוא ר"ת גימ' ק"א ולא עבדו הוא ר"ת גי' ק' והכוונה בזה ע"ד שכתבנו בס"פ התכלת ד' לגבי ק' זכרות שחייב אדם לזכך בכל יום צדוד נפש רוח נשמה דמיון כהן לוי ישראל שיצא לחלק הנשמה א' מק' דהיינו מעשר מן המעשר ומנאל שונה ק' פעמים הוא חלק א' לנשמה חבל השונה פ"א ציחר מזה הוא חלק אלוה ממעל והיינו בין עובד אלהים גו' ומייתי בזה למשל י' פרסי צווא כו' ר"ל שהוא מהלך אדם ליוס א' ה' ההולך אחר תמורו עם סחורות השוכר נוטל זוא ליו"ד פרסאות ואם הוא משכירו לנמר הליכתו אחר תמורו פרסה א' יותר דהיינו י"א פרסאות ציוס א' אותה פרסה קשה עליו ונוטל עליו עוד זוא א': הגה צרפתיד ו"א בכסף כו'. פרש"י ולא נכסף לא

